

ЗОРНИЦА.

ЕВАНГЕЛСКО
ПЕРИОДИЧЕСКО
СПИСАНИЕ.

ГОД 7.

ЦАРИГРАДЪ, ЯНУАРИЙ 1871.

БРОЙ 1.

РАЗМИШЛЕНИЯ ЗА НОВЪ-ТА ГОДИНЪ.

“Честита ви Нова-та година” е едно отъ най общы-тѣ изречения между човѣцы-тѣ; защото ако и да иматъ всички-тѣ народи различни календари, и всички-тѣ не поченватъ годинъ-тѣ на сѫщо-то време шакъ почти всички-тѣ народи, и варварски-тѣ и образованы-тѣ въ начало-то на новъ-тѣ си годинъ употребляватъ нѣкакви особни поздравления къмъ прѣтели-тѣ си и познаницы-тѣ си и ини желалъ “Честита нова година.”

Всякой особенъ човѣкъ има свой-тѣ си день, който день е день-тѣ или на рождество-то му или день-тѣ на име-то му, и това быва за него едно особно време въ което да прѣима поздравления отъ прѣтели-тѣ си. Христіани-тѣ имать опѣтны вѣкони празници, като Рождество Христово и Възкресение и други не съ сѧ за особно споменуваніе на велики-тѣ събитія въ исторія-тѣ на Христоцѣкъ-тѣ вѣрѣ. Така и други-тѣ вѣмѣдо свѣта пишатъ свои-тѣ въспоменуполни дни и времена. Но начало-то едни новѣ години не прилича на тѣ быва съ общъ празникъ, да речемъ, за всички-тѣ родъ човѣчески. Египтянъ-тѣ, Елинъ-тѣ, Евреинъ-тѣ, Кыпъ-тѣ, Индіецъ-тѣ, Арапинъ-тѣ, Европеецъ-тѣ, всички съучествуватъ въ честилини-тѣ поздравления и са раду-съ че ся намѣрватъ живы и здравы да съчатъ още една година. Въ туй време-тѣ да не забравимъ свѣрски-тѣ и то Създателъ-тѣ е свѣрзъ насъ и съчеловѣци по всич-

кий-тѣ свѣтъ и да ини желаемъ една честитъ година. Като разгледамъ състояніе-то гражданско, умствено и духовно на всички-тѣ народи колкото сѫ по свѣтъ-тѣ, ако смы човѣколюбци не ще ли желаемъ тази годинъ дано да бѫде честита въ всяко отношение за тѣзи народи. Просвѣщени-тѣ народи да са пажъ още по просвѣщени; неучени-тѣ народи да приематъ учение; варварски-тѣ и потъмниъ-тѣ народи да са укротатъ и просвѣтятъ; угнѣтени-тѣ и потъпкува-ни-тѣ народи да получатъ правдина-тѣ си; кръвопролитіе да прѣстане, насили-ствіе, вражда и грабежъ да исчезнатъ; съ една рѣчъ всички-тѣ да бѫдатъ честити — тѣзи сѫ добри желания. Но това само мечтаніе ли е? Само една фантазия ли е, за којто не трѣба човѣци-тѣ да мыслятъ?

Всички-тѣ човѣчески родъ е съставенъ отъ народы, а тѣзи народы сѫ съставени отъ семейства, и тѣзи семейства отъ частни или особни лица. Добри-тѣ имъ желания за благополучие-то на всички-тѣ човѣци може би да иматъ дѣйствието вънъ отъ тѣспо-то окружие въ което са напрѣзани, но ини имъ единъ отъ насъ който да е съвсемъ безъ влияние; съдователю всякой единъ отъ насъ имъ свої собствени дѣлъности относително за тази толкозъ желаемъ цѣль. Че други-тѣ не правятъ дѣлъности-тѣ си това не е извиненіе за мене, защо да не мыслѣ и защо да са не трудни никакъ за исполненіе-то на олуйкоето Създателъ-тѣ е наложилъ върхъ мене като особна моїа дѣлъностъ и за което Той ще поискъ отчетъ отъ мене,

за което тръба да отговоря за себе си
а не за другого.

Всякой единъ който ся потруди споредъ силъ-тъ си да направи честиты овѣзи съ които има съобщение прѣзъ тъзи годинъ, ще види туй слѣдствіе отъ трудове-тъ си, ако не друго, че той самъ ще бѫде честитъ; защото Създателътъ е подчинилъ насть подъ тойзи законъ, че който ся не грыжи и не работи за добро-то на други-тъ, той никога не може да бѫде честитъ. Само тойзи който отъ искренно сърце работи за благополучие-то на онѣзи които сѫ около него, и ся труди да прави дѣца-та си, братя-та си, сестри-тъ си, родители-тъ си, съсѣди-тъ си и съграждане-тъ си честити и благополудни, само той е благополученъ. Едно малко дѣте като е възбудено отъ туй желаніе може да доноси на много сърца радост и утѣшениe. Простый-тъ сиромахъ и бескнижный-тъ човѣкъ може голѣмо добро да извърши и много сърда да зарадува когато постапва споредъ туй правило на животъ-тъ.

Читатело! Желзъ ви честитъ годинъ; годинъ пълна съ благословенія Божія, годинъ на успехъ въ всяка полезна наукъ, и на наслажденіе на всяко истинно добро. Почиете и послѣдувайте годинъ-тъ съ усърдни и искрени молбы къмъ Оногова който опрѣдѣлава животъ-тъ ви и смърть-тъ ви, дао би Той благоволилъ да бѫде тази най-честита-та година, којкто сте до сега видели, година въ којкто ще вљете въ по-внѣтрено понятие на Него-тъ любовь и благодать, по здраво да ся вкорените въ вѣръ-тъ на Господа и Спаса Иисуса Христа, и по вѣрно да слугувате на Него, който ви е искупилъ отъ сърътъ съ бесцѣннѣ-тъ си кръвь, и комуто сте задължени за всичко що имате. Познахте ли съкровище-то отъ любовь, радост и утѣшениe що има въ Иисуса Христа? Вкусихте ли отъ Него-вѣ-тъ благодать? Прѣпоръчавайте Го на всички-тъ. Трудъте ся да утѣшавате скърбни-тъ, да помагате на бѣдни-тъ, да наставяте неучены-тъ и да поправите заблуждающи-тъ ся. Трудъте ся тази годинъ да правите други-тъ честити и Богъ ще направи тази да е на васъ Честита година.

СЛОВО ЗА ДѢЦА-ТА.

КНЯЗЪ ПЛ МИРЪ.

Исаія 9; 6.

Това е едно отъ имена-та Иисусови. Пророкъ Исаія говоряше за Него седми стотинъ години прѣди да дойде още Иисусъ на свѣтъ-тъ. Той прѣказуваше много любопытни вѣща за Него. Между други, той каза че име-то Му ще ся нарече Чуденъ. Послѣ той слѣдуваше да казува какви ще бѫдатъ тѣзи имена. Едно име е Съвѣтникъ, друго име е Вѣченъ Богъ, друго е Вѣчниятъ Отецъ, а друго Князъ на миръ, и за това послѣдне име е дѣто искали сега да говоримъ. Колко сладко е това име! А наскъ колко прилично ся отдава на Иисуса Христа. Когато ангели-тъ пѣахъ надъ новороденый-тъ младенецъ Спасителъ, като лъжеше въ ислѣ-тъ, пѣсь-та имъ бѣше "Слава въ вышныхъ Богу, изъ земли-тъ миръ, въ човѣцы-тъ благоволение." Иисусъ дойде на нашъ-тъ свѣтъ за да прави миръ. Дойде за да примири човѣцы-тъ съ Бога. Свято-то Писаніе ни обявява че има една распра между Бога и човѣцы-тъ. Тази распра, и ны смы които захватихъ, защото сгрѣшихъ противъ Него, и като постояннствуваши и слѣдувани въ грѣхъ-тъ продължава ся и ся увеличава тази распра.

Ако двѣ момчета или двѣ момичета си скаратъ помежу си, не знаете ли какъ правятъ? Не искатъ да ся сближатъ, и едно-то не поздравява друго-то. Така усъщоми и така постапвамъ 14мъ Бога. Има голѣма распра помежоби 47. Но Иисусъ дойде да ны примиство 79. имамъ миръ съ Бога. Това е които 85. чина защо ся нарича Той Князъ 32. дики 40. Той прави миръ не само между 23. човѣка, но и между човѣци 82. човѣци, и ги поучава какъ да че- 5. чатъ и да живѣятъ мирно и съ 1. прави миръ и между народы-тъ 3. дойде врѣме-то когато всички-тъ 1. да ще го познаѣтъ и по неговъ 3. ченіе ся управяватъ, тогазъ и бѣ- 3. ще прѣстанатъ отъ свѣтъ-тъ. Не има вече кръвопролитіе, убийства зоренія, но всички ще иматъ миръ 52.

Словото ни днесъ е какъ прави-
суетъ за да има миръ между човѣци.
Има три вѣща които Той дава на с-

тѣ си послѣдователи, и тѣзи три пѣща съдѣствуватъ за да стануть тѣзи человѣцы япры. Тѣзи три пѣща эко гы запомните ще имате три тѣ главны раздѣлія на слово-то ми.

1. Първо-то пѣщо, което Іисусъ като Князь на миръ дава на послѣдователитѣ си, е мъренъ языкъ. Колко малъкъ единъ удъ е языкъ-тѣ, а пакъ колко горѣло злѣ може той да стори! Огъ сдна малка искрицѣ по пѣкогожь запали са единъ огнь който ще слѣдува да пламти и да фучи додѣ най сеинъ изгори много кѣщи и направи голѣмы пагубы, и на животъ-тѣ и на имотъ-тѣ. Евангелие-то казва че языкъ-тѣ с огнь. Нѣ-колько горчивы яростни думы несмысленно изричаны колко злѣ сѫ сторили! Развалили сѫ кѣщи, раздѣливали сѫ пріятели и правили съсѣди и съграждани да си карать и често сѫ ставали и причиня за продължителни и кървавы боевые ме-жду народы и царства! Св. Писаніе ка-зуватъ че животъ и смърть сѫ подъ власть-тѣ на языкъ-тѣ. Много человѣцы сѫ были убити отъ жестокы думы изричаны на тѣхъ, и языкъ-тѣ твърдѣ мячно ся управлява.

Единъ человѣкъ на име Памбо, до-шель единъ при единъ священнопро-повѣдникъ и поискалъ да земе отъ него урокъ отъ Свято-то Писаніе. Проповѣдникъ-тѣ далъ му тойзи сгихъ отъ Псалмы-тѣ: "Рѣкохъ ще внимаіхъ на пѣтища-та си, за да не съгрѣщавамъ съ язы-къ-тѣ си."

Като прѣговарялъ тѣзи думы нѣколько пати, сгѣхъ книжѣ-тѣ и ѿ вѣрихъ на проповѣдникъ-тѣ и казалъ: "Додѣ не ся научилъ да туріхъ това въ дѣйствиѣ не ще да слѣдувамъ повече въ учени-то." Тогазъ отишель и слѣдъ нѣколько мѣсесцы проповѣдникъ-тѣ го видѣлъ и го попыталъ, защо не идува да земе още единъ урокъ. Той отговорилъ, че още бѣль научилъ да управлява языкъ.

*Частица 1853 Американско-то пра-
вителство даде единъ корабъ Адзансъ
10 души отъ флота-тѣ; даде и лѣ-
юстественны-тѣ потребности и нуждны-тѣ
чѣлономическы аппараты; Г-нъ Гринель
свѣтъ Небодї дали двѣ хыляды лиры,
корабъ-тѣ отплувалъ отъ Новъ Йоркъ
тѣ управление-то на Докторъ Кейнъ,
модъ далъ трудъ-тѣ си безъ заплатъ,*

вый-тѣ урокъ що му бѣ далъ проповѣд-
никъ-тѣ.

Свято-то Писаніе казва че человѣкъ може всякой видѣ звѣръ и гадъ да укроти, но никой человѣкъ не може да укроти языкъ-тѣ. Истина е че никой человѣкъ не може отъ себе си това да прави; но ако повыкъмы на помощь Іисуса, тогава можемъ. Той дава на свои-тѣ миранъ языкъ, и гы поучава да го-ворять слалки и кротки думы. Соломонъ с казаль: Мекъ отговоръ отвраша гиѣвъ. Іисусъ учи какъ да давамъ таквызъ от-
говоры.

Прѣди малко четохъ едно повѣство-
ваніе за двана селяни които били много гиѣвни единъ на другъ. Тѣ не били по-
слѣдователи на тойзи Князь на миръ-тѣ.
Нитѣ единъ-тѣ нито другъ-тѣ бѣль
пріялъ отъ Іисуса тойзи дарь, миранъ
языкъ. Единъ-тѣ памѣрилъ на другъ-
тѣ прасе-то на вѣнь, уловилъ го, и, отъ
злобѣ за да направи иѣкаквъ пакостъ
на съсѣдъ-тѣ си, извадилъ ножъ-тѣ си и
прорѣзаль двѣ дупки въ кожа-тѣ отъ
страни-тѣ на гърло-то на горко-то пра-
се и като растворилъ кожа-тѣ пъхналъ
прѣлай-тѣ му кракъ въ дупка-тѣ, щого
prasе-то не можадо да го извади пакъ,
и тѣй го пускалъ. Горко-то животно
куцало на три крака и квичало страшило.

Господарь-тѣ му щочъ го видѣлъ трѣ-
гнѣлъ да тѣрси на другъ-тѣ кравъ-
тѣ. Немилостивый-тѣ огъмѣститель скоро
намѣрилъ злочестъ-тѣ кравъ, и извадилъ
ножъ-тѣ си та прорѣзаль и отъ авѣ-тѣ
страны уста-та ѵза да станутъ два пѣ-
ти по широки отъ колкото бѣхъ.

Господарь-тѣ на кравъ-тѣ като ђж
видѣлъ съ тѣзи кървавы уста тозъ часъ
се усѣтилъ кой е тозъ дѣто е стопи-
това злодѣяніе. Завтѣкъ сидѣли за-
хванѣли си години. Имали още
хранѣ по изгорили били корабъ-
тѣ си. Съ пеисказаниѣ радость прѣели
избавителъ-тѣ си, и оставили и другъ-
тѣ корабъ и всички-тѣ вървѣли по ледъ-
тѣ и по сухо-то и така ся върили на-
едно. Тѣ били първи-тѣ человѣци които
вѣзли прѣзъ Беринговъ-тѣ проливъ и
излѣзли прѣзъ Баффиновъ-тѣ заливъ. На
1854 единъ отъ проводенѣ-тѣ отъ Г-жж
Франклиновѣ намѣрилъ въ рацѣ-тѣ на
туземцы-тѣ Ескимо нѣколько вещи като
ножове, лажицы, часовиници и други нѣ-

не миръ помежду ииъ, и никогда иѣма да ся обычать дедѣ слѣдуватъ тѣй. Ако искали да ся борииъ съ пѣкого и да му надвѣмъ, любовь е съ коїкто да спечелими побѣдѣ-та. Любовь, кротость и силенъ языкъ сѫ оражія-та и ако искали да покорявами хора-та и да правишъ миръ.

Да видимъ тута единъ примѣръ какъ сполучилъ единъ человѣкъ съ тѣзи срѣдства. Господинъ Димчо и Господинъ Рачо были близни сѣѧди. Г. Димчо ималъ хубавѣ градинѣ и Г. Рачо ималъ много кокошки. Единъ день кокошки-тѣхъ хвъркали прѣзъ пѣтъ-тѣхъ въ градинѣ-та и много іжъ поврѣдили и изровили цвѣти-та. Г. Димчо вмѣсто да испади кокошки-тѣхъ изъ градинѣ-та и послѣ като сѣѧди да отиде при Рача и да му си моли почетенно да дѣржи кокошки-тѣхъ си у тѣхъ си, какво сториъ? Влѣзъ въ кѣщи та зѣль пушкѣ-та и убиль петь шестъ отъ тѣхъ. Послѣ отишель при Рача съ голѣмъ гиѣвъ и рекъ: "Г-нъ Рачо, намѣрхъ отъ твои-тѣхъ кокошки въ моїхъ-тахъ градинѣ днесъ и гы убихъ, и ако дойдѣшъ още ще-гы турѣхъ въ казанъ-тѣхъ. Това да знаешъ."

Но Г-нъ Рачо быль единъ отъ тѣзи които иматъ миренъ языкъ. Той отговорилъ, "Много ии е жаль, сѣѧде, дѣто кокошки-тѣхъ ми вы сѫ обеспокоявали; ще ся потрудїш да гы вардїш у дома, щото таквозъ иѣщо пакъ да не стане. Выкатъ ии да ядемъ хлѣбъ. Заповѣдайтъ молѣ ви ся, да сѣѧнемъ пасди и да обѣдавамъ."

Г-нъ Димчо отговорилъ, "Благодарїш ви, не можа да дойдѣ сега. Молѣ ви ся, простиште ми дѣто ви толкозъ не-прилично говорихъ сега." Уловили ся за руцѣ тѣзи двама сѣѧди и станали иска ~~Иисусъ~~ ~~Христъ~~. Така Димчо не убиль гувате на Него, ~~какошки~~, отъ сильтъ съ бесѣднѣ-та чекомуто сте задълженъ за всичко що и имате. Позижте ли съкровище-то отъ любовь, радостъ и угъшение що има въ Иисуса Христа? Вкусихте ли отъ Него въ-тахъ благодать? Прѣпорожчавайте Го на всички-тѣ. Трудѣте ся да угъшавате скърбни-тѣ, да помогате на бѣдни-тѣ, да наставяте неучены-тѣ и да поправяте заблуждающы-тѣ ся. Трудѣте ся тѣзи годинѣ да правите другы-тѣ честити и Богъ ще направи тѣзи да е на васъ Честита година.

като узрѣли онѣзи круши, едно момиче отъ сѣѧди-тѣ много обыкнало да краде круши-тѣ на старецъ. Той видѣлъ иѣkolко пѣти това момиче като ся въскочувало крадешкомъ на стѣнѣ-та и вървало по париакълькѣ-та до дѣрво-то и тогазъ напълняло кошици съ круши и ся вращало.

Какво направилъ старецъ-тѣ? Той напълнилъ единъ кошици отъ пай избрани-тѣ круши, и ђи занесъ самъ си на онѣзи каша, и поискъ да ся види съ момиче-то. А име-то на момиче-то было Ревекка.

"Ревекко," рекъ старецъ-тѣ, "донасъхъ ти иѣkolко хубавы круши."

Ревекка смяна го гледала и не знала що да му каже. А старецъ-тѣ слѣдувалъ: "Ревекко донасъхъ тѣзи круши нарочно за тебе. Даръ сѫ на тебе, защото виждалъ че много общашь круши."

Ревекка ся смущила много, учрвила ся и рекла: "Не ща гы Г-не." Но въ съмъ увѣренъ рекъ той, че гы искашь, инакъ не ща ся качувашь на толкозъ високо и опасно място за да гы берешъ. Онѣзи париакъльци, Ревекко, сѫ иного остри, и ако ся прѣпънешь като ходишъ тамъ, страхъ ии е ще паднешь и ще ся угрѣпишь, и тогазъ ще бѫде пагуба-та много повече отъ колкото струватъ круши-тѣ. Зени сега тѣзи круши и недѣй ся излага тѣй несмыслино на такважи опасности."

Мыслите ли Ревекка да е дѣрзнила пакъ да краде круши отъ тогози добъ старецъ? Не. За това бѫдѣте увѣрени. Той ђи побѣди съ мирный-тѣ си языкъ.

Първо-то иѣщо което Иисусъ като Казъ на миръ дава на послѣдователите си е *Миренъ языкъ*.

(Слѣдува)

ГУБЕШЕ НА ВРЕМЕ-ТО.

чатъ	сугрица врѣме-то ти чака и тя
	прави миръ
	дѣлъ дѣлъ
	дойде врѣме-то когато всички-тѣ
	ди ще го познаѣтъ и по неговъ
	ченіе ся управяватъ, тогазъ и бѣ
	ще прѣстанатъ отъ свѣтъ-тѣ. Не
	ниа вече кръвопролитіе, убийства
	зоренія, но всички ще иматъ миръ
	и
	Слово-то ии днесъ е какъ прави
	сусъ за да има миръ между человѣцъ
	Има три иѣща които Той дава на с

ОТКРЫТИЯ ВЪ СЪВЕРНІЙ-ТЪ ОКЕАНЬ.

Ако погледне читатель-тъ картж-тж на Западно-то Полушаріе ще види че около Съверній-тъ полюсъ има нѣдно мѣсто нарицаемо Съверній или Ледовитый океанъ, прѣзъ който до сега корабъ не е минувалъ. Отъ иного годинъ на самъ искусни-тѣ мореплаватели сѫ тѣрсили за да намѣрять проходъ, прѣзъ Баффиновъ-тъ Заливъ, да прѣминяютъ въ Азії прѣзъ Беринговъ-тъ Проливъ. Баффиновъ-тъ Заливъ пріе име-то си отъ единъ такъзвѣ испытавателъ Баффинъ, Англичанинъ въ 1616 л. както и Беринговъ-тъ проливъ отъ Беринга, който въ 1741 л. когато бѣль въ службѣ-тѣ на Петра Великаго царь-тъ Россійскій, открылъ проливъ-тъ. Иодиръ тѣхъ и Капитанъ Кука, и Россъ, и Паррій и други славни плаватели испытавали сѫщій-тѣ прѣдметъ.

Въ лѣто 1845 Маія 19 два кораба англійски съ 438 душъ подъ командо-тѣ на Сэръ Джонъ Франклінъ отплували отъ Англії за Съверній-тъ океанъ снабдени съ хранѣ за тригодишно отсѧтствіе. Юлія 6, 1845, единъ китоловскій корабъ гы срѣшилъ въ Баффиновъ-тъ заливъ и отъ тогава до днесъ друго извѣстіе не ся е пріемало за тѣхъ! Англійско-то правительство е провождало различни кораби да тѣрсятъ нѣкое достовѣрно извѣстіе за нещастіе-то на дѣрновенны-тѣ плаватели които сѫ станжли жъртва на любоученіе-то си, и жалююща-та Госпожа Франклінова съ героическій-тъ духъ не ражи да прѣсъче надеждѣ-тѣ си че нѣма да виду любезный-тѣ си съпругъ да ся върне пакъ, но и слѣдъ 25 годинъ дѣятельно още слѣдва да употреблява всички възможни срѣдства въ тѣзи работѣ на коікто животъ-тѣ й е посвятенъ.

Каго е имала доста голѣмо богатство, иждивила го е почти всичко-то въ спасѣніе на разны експедиціи (походы) имающи за цѣль да тѣрсятъ Сэръ Джонъ Франкліна, и може бы да го намѣрятъ запрѣти отъ онѣзи ледове лишень отъ срѣдства за пажтуваніе. Англійско-то правительство и Американско-то, както и нѣколко частни лица Англичани и Американци спомагади сѫ богатоданно въ тѣзи иждивителни прѣдпріятія.

Въ лѣто 1853 Американско-то правительство дѣде единъ корабъ *Адзанс* 10 душъ отъ флота-тѣ; даде и лѣдоставенны-тѣ потребности и нуждни-тѣ ченоомическа аппараты; Г-нъ Гринель св-нъ Небодій дали двѣ хыяды лиры, срѣбъ-тѣ отплували отъ Новъ Йоркъ тѣ управление-то на Докторъ Кейнъ, моръ далъ трудъ-тѣ си безъ заплатѣ,

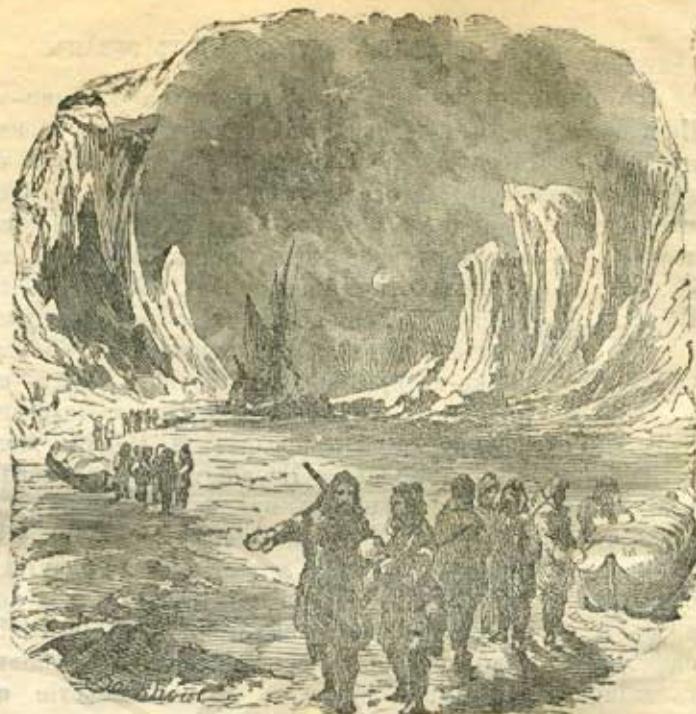
Л-ръ Кейнъ въ зимно облекло
изѣдо и съ единъ значителни помошъ отъ частни-тѣ си срѣдства. Той бѣль придрѹжилъ по напрѣдъ като лѣкарь единъ подобни експедиції, които станила на 1850 съ иждивеніи отъ Г-на Гринела и така бѣль придобылъ единъ опыта и при това още благородно-то му сърдце и ученолюбивый-тѣ му умъ ся запалили отъ единъ неугасимъ ревность, които постояннѣствала и не ослабнувала нито въ студъ-тѣ нито между ледове-тѣ на Съверній-тѣ океанъ.

Въ сѫщо-то арѣме и Г-жа Франклінова отъ Англії испратила два кораба за да помогнатъ на други нѣкоя тѣрсители които отсѧтствували три години и давали причинѣ за страхъ да не бѣ и тѣ да сѫ пропаднали. Намѣрили гы замръзали въ ледъ-тѣ дѣто были сѣдли запрѣти три дѣлги години. Имала още малко хранѣ по изгорили были корабъ-тѣ си. Съ неисказани радость пріели избавители-тѣ си, и оставили и другий-тѣ корабъ и всички-тѣ вървали по ледъ-тѣ и по сухо-то и така си вървали наедно. Тѣ были първи-тѣ человѣци които влѣзли прѣзъ Беринговъ-тѣ проливъ и излѣзли прѣзъ Баффиновъ-тѣ заливъ. На 1854 единъ отъ проводени-тѣ отъ Г-жа Франкліновѣ найбрѣль въ рѣцѣ-тѣ на туземцы-тѣ Ескимо нѣколко вещи като пожове, лажици, часовница и други нѣ-

ща, които носили имена-та на лица които били съ Сэръ Джонъ Франклайнъ наедно и съвсѣмъ вѣроятно е че злочастни-тѣ плаватели съ за-гинали отъ студъ и отъ гладъ петъ години слѣдъ отплува-ніе-то си отъ Англія.

Докторъ Кейнъ ималъ у-бѣжденіе че около Сѣверный-тъ полюсъ трѣба да имъ отворено и не замръзнато море и съ по-мекъ въздухъ отъ колкото има по насамъ. Съ тозъ умъ той ся опиталъ да мине прѣзъ Сибиръ-тъ про-ливъ въ Полярно-то море. Вѣзли въ ледъ-тъ 2³ рій Авг. 1853 и на 20 наприми при-бѣжище отъ единъ страшна бурѣ подъ покръвъ-тъ на единъ островъ. Тайъ той о-ставилъ человѣци-тѣ си и корабъ-тъ, и съ ладійкѣ-тѣ отишъ на-прѣдъ да изгледатъ краеморіе-то. Като не памѣрилъ безопасно място за зимовище той ся върналъ и вързали корабъ-тъ за зимъ-тѣ въ едно място което лежи на градусъ 78 шир. 70 длѣж.

Читатели-тѣ да забѣлѣжатъ че тамъ дни-тѣ и нощи-тѣ не сѫ равни, сир. въ 24 часа да има денъ и нощъ, но и на тѣ почти шестъ иѣсеца денъ и тогазъ тол-коъзвѣме нощъ. Така отъ иѣсеца Ок-томврія до Марта не ся вижда слѣнице-то. Прѣзъ всичкихъ тѣзи дѣлгѣ нощи сѣ-дѣли тѣзи жигвици тамъ затворени въ корабъ-тѣ си, обвити въ кожусы. Или отъ хранѣ-тѣ коѣто донесли и когато имъ ся искало да ядѣтъ прѣспо яesso излѣз-вали по ледъ-тѣ и ловали бѣли мечки и фокы и валъри. Така прѣминѣли зима-тѣ и въ Априлія Докторъ Кейнъ впрѣгналъ ьчетата-си въ шайни-тѣ и тръгналъ къмъ сѣверъ. Мнозина отъ другари-тѣ му страдали; четири съвсѣмъ осѣпѣ-ли отъ силно-то бѣзщеніе на съмъчни-тѣ луци по бѣлый-тѣ сиѣгъ и Докторъ Кейнъ самъ си ся разболѣлъ и така само двамата могли да сполучатъ да стигнатъ до отворено-то море. Тѣзи двама-та ся върнали и расказали що видѣли тамъ. Тѣ стигнали били до 82-тъ градусъ, сир. само осмь градуса далечъ отъ по-

Докторъ Кейнъ и другари-ти му оставятъ корабъ-ти въ ледъ-ти, лусть тъ и тамъ памѣрилъ отворено не-замръзнато море и разни животни като мечки и фокы съ много птицы.

Докторъ Кейнъ прѣминѣлъ още и вто-рѣ-тѣ зима тамъ и като видѣлъ вече че друго спасеніе нѣмало, и корабъ-тъ имъ не можалъ нико напрѣдъ нико назадъ да ся прѣкара прѣзъ ледове-тѣ, направилъ едно смѣло рѣшеніе да оставятъ ко-рабъ-тѣ и да тръгнатъ пѣши по ледъ-тѣ съ надеждѫ да пристигнатъ до Дан-ски-тѣ селедія на югъ. Събрали колко-то хранѣ и оружія можали да носятъ въ шайни и земали и лекы-тѣ ладіи съ които да прѣминѣтъ воды-тѣ и тръгна-ли. Слѣдъ 84 дена пѣтуваніе и много страданія и прѣмеждія пристигнали до малко-то селеніе Упернавикъ въ Гренлан-дія и тамъ като почакали малко дошли имъ на помощъ пратени-тѣ отъ прави-тельство-то кораби които ги търсали, и така ся върнали въ Нью Йоркъ.

Докторъ Кейнъ прielъ голъмъ почетъ отъ Американско-то и Англійско-то пра-вителства, и медали и други свидѣде-ства отъ разни научни дружества. Здра-вие-то му си поврѣдило много и за про-мѣняваніе на въздухъ-тѣ той отишъ на островъ Куба и тамъ умрѣлъ на 1856. Той бѣлъ отличенъ не само за прѣдри-емчивостъ-тѣ на духъ-тѣ эи, но и за

пространность-тъ на научны-тъ си понятія и за христіанский-тъ си животъ. Той ималъ едно твърдо убѣждѣніе за истинность-тъ на Евангеліе-то; въ него ся утѣшавалъ и споредъ него ся трудилъ да управиша животъ-тъ си.

Горѣзложены-тъ картинки го прѣставяватъ първа-та какъ ся ходилъ въ онѣзи студени мѣста, облѣченъ въ кожа, и втора-та когато съ съдружество-то си оставилъ корабль-тъ *Адванс* замрѣзанъ въ ледъ-тъ.

СТИХОТВОРЕНИЕ.

ХРИСТОВО-ТО РОЖДЕСТВО.

Исаія 9; 6, 7.

1. Роди ся намъ едно Дѣте,
Всемірный, крѣпкій Царь;
Ей, Сынъ Давидовъ дойде,
Небесный Господарь.
2. Всички-тъ земны племена
Ще му ся покорятъ;
И силы-тъ на небеса
Хвалѣ ще въздадутъ.
3. На славѣ-тѣ му сж залогъ
Вси-тѣ му имена:
Съвѣтникъ, Чуденъ, Крѣпкій Богъ,
Отецъ на вѣчность-тѣ.
4. Началство-то му ни прѣдѣль
Ще има, ни конецъ;
За вѣчно царство е дошелъ,
На миръ Князь и Отецъ.
5. Основа на прѣстолъ-тѣ му
Е правда и сѫдба;
Власть-та му дава все любовь
И миръ и истина.
6. Роди ся намъ едно Дѣте,
Всемірный, Крѣпкій Царь;
Давидовъ, Божій Сынъ дойде,
Небесный Господарь.

ЗА ЛѢЖѢ-ТѢ.

Лѣжа-та стигнѣ да е толкозъ обща въ человѣцы-тѣ, шото и онѣзи дѣто ся глядатъ добродѣтелни впадатъ по нѣкога въ този страшенъ грѣхъ, чрѣзъ който завърши діаволь-тъ да измами Адама и Еву, и да гы обѣди да ядатъ отъ забраненый-тъ плодъ, и тѣй да прогнѣватъ Бога да трохълие тѣхъ и потомцы-тѣ имъ. И по-

неже и днесъ още, врагъ-тъ на наше-то спасеніе, діаволь-тъ, старае ся всякога да измами съ лѣжѣ-тѣ человѣцы-тѣ и да гы завѣче въ грѣхъ-тѣ като го прѣдставя на тѣхъ подъ наї привлекателни видове; за туй не ни ся види излишио да говоримъ малко и за лѣжѣ-тѣ и да испытамъ колко сѧ видове-тѣ ѹ, и кое е наказаше-то ѹ, за да познаемъ противъ кой ужасенъ грѣхъ измами да ся бориша, и да зарадиши да ся въоружимъ добрѣ, да не бѣдели побѣдени на бой-тѣ, защото загыяніе-то нище е явно тогазъ.

Нека издиришъ първо съ колко начина говоримъ лѣжѣ-тѣ, защото единъ повтаря лѣжѣ-тѣ, којкото е чулъ отъ другого и повѣрвалъ като истинѣ, безъ да ся постарае, доля не ѹ є повторилъ, да ся извѣсти да ли това нѣщо е истинно; другъ говори лѣжѣ-тѣ на глумѣ; другъ ся обѣщава за хыляди работы, а ни единъ не свършива; другъ свидѣтелствува върхъ бѣжанѣ-тѣ си лѣжливо свидѣтелство; а другъ крои лѣжи. Има и други много видове лѣжи конторавно както и по гори-тѣ: дѣлжни симъ да радимъ всякога да отѣгнувамъ отъ тѣхъ, защото заплата-та имъ е вѣчна-та смърть.

Лѣжа-та е отъ онѣзы грѣхове, които не равно поврѣждатъ и оногозъ що гы говори, и оногозъ що гы слуша; защото поврѣжда оногозъ що ѹ говори, и прави го омразенъ на всинца; понеже никой не почита лѣжливѣ-тѣ, никой го нѣма на честь, никой го не обыча, никой не ся благодари отъ съдружество-то му, никой го не вѣрува, иакарь и истина да говори, никой му не заема нищо, защото си бои да не бы ся отрекъ отъ дѣлгѣтъ-си; съ единъ рѣчъ всички го прѣзиратъ, всички-тѣ ся гнусятъ отъ него. Поврѣжда и оногозъ който слуша лѣжѣ-тѣ и ѹ вѣрва, защото нѣкой пять го прави да ся труди напразно, другий пять да поврѣжда имотъ-тѣ си, другий пять да хвърия въ опасностъ животъ-тѣ си, и наї сетиѣ може бы да погуби и сама-тѣ си душа.

Истинолюбецъ-тѣ е рабъ Божій, защото Богъ е истинна. "Азъ съмъ пять и истина и животъ." (Іоан. 14; 6.) Истинолюбецъ-тѣ вѣрватъ всякога и вредъ. Лѣжецъ-тѣ е рабъ на діаволь-тѣ, защото діаволь-тѣ е баща и измыслитель на лѣжѣ-тѣ. Който говори лѣжа отъ свои-тѣ

си говори, защото като синъ и рабъ на дяволъ-тъ подражава бащъ си, "защото е лъжецъ и баща му" (Иоан. 8; 44.). За това и Евангелистъ Иоанъ изважда вънъ отъ царство-то небесно лъжци-тъ, и счислява ги съ исета-та, съ магесницы-тъ, съ убийци-тъ, съ идолопоклонници-тъ и пр. Откр. 22; 15.

Ветхий-тъ Завѣтъ ни представя много примери за трепетни-тъ мученици които привлекоха върхъ себе си лъжци-тъ, но ги оставляли, защото сѫ безчетни и казават само единъ примеръ отъ Новия-тъ Завѣтъ, който самъ може да вика страхъ и трепетъ въ душа-тъ на човѣка, и да го направи да отбѣга за напредъ отъ проклѣтѣ-тъ лъжъ.

Найизпѣдъ като си проповѣдаша христіанска-та вѣра, понеже били налица повѣрвали-тъ въ Христа, и ся обичали помежду си много повече отъ колкото си обичатъ днесъ христіани-тъ, защото тогления-та и гонения-та ги правили като едно доморолие, и кой що ималъ било общо; защото който доходжалъ на христіанска вѣра, продавалъ що ималъ, и го донасялъ та го полагалъ при нозѣ-тъ на апостолы-тъ. Онова време единъ човѣкъ на име Ананія ималъ нива, които продалъ съсъ съзволеніе-то на жена си Сапфира и донесъ единъ часъ отъ цѣната при Апостолы-тъ и рекъ, че само за толкозъ бълъ продадъ нивѣ-тъ. А Петъ като позналъ че лъже, рекъ му: Ананіе, защо испълни Сатана сърдце-то ти да кажешъ лъже на Святаго Духа? нива-та и цѣна-та ѝ бѣхъ на твоѧ-тъ властъ, защо си искалъ да изльжешъ и да отдѣлишъ за себе си отъ цѣната на нивѣ-тъ си? Ако ѹжъ държеше не бѣше ли твоя? и като ѹжъ продаде не бѣше ли на властъ-тъ ти? Защо тури това намѣреніе на сърдце-то си? не си казалъ лъже на човѣци по на Бога. И Ананія като чулъ това, тутакси падналъ и умрѣлъ. А слѣдъ три часа като дошла Сапфира и не знала туй що ё стана-ло, увирила и тя че за толкозъ продали нивѣ-тъ, тогазъ Петъ ѝ рекъ: Защо си наговори ты съ мяжа си да изльжете Господа? ето тѣзи дѣто погребохъ мяжа ти, сега и тебе ще изнесътъ, и тутакси падналъ и издѣхналъ. Дѣян. 5; 1. и пр.

Но, ще рекатъ иѣкои, защо тогазъ

Богъ наказваше толкозъ лъжци-тъ, а днесъ ги оставя ненаказани? Защото и-ма другъ животъ, въ който ще бѫде взձданіе на всякого; но кой може да каже на здраво че не наказва Богъ лъжци-тъ и на този свѣтъ? една повѣда на имотъ, една неисцѣлена болѣсть, съдни слѣдъ други пагубы (зарари), да ли не сѫ праведно-то наказаніе заради лъжци-тъ и други-тъ наши злини? но ний като нещемъ да приѣдимъ умъ-тъ си къмъ Бога, отдавамъ всички тѣзи злаощастія на случай-тъ.

Но и хладнокръвни ако смы заради приврѣменни-тъ пагубы или злаощастія, и хладнокръвни ако смы заради уважение-то и чести-ти на свѣтѣ-тъ, поне заради сърахъ тъ на вѣчно-то мѫченіе, заради страхъ-тъ да не чуемъ трепетни-тъ гласъ Господень който ще ни рече въ страшни-тъ денъ на съдѣ-тъ: Идете отъ мѣса прокълти въ вѣчни-тъ огнь, който е приготвенъ за дяволъ-тъ и за ангели-тъ му." (Мат. 25; 41.) Поне за туй да зарадимъ колкото можемъ да не паднемъ вече въ този страшенъ грѣхъ, въ проклѣтѣ-тъ лъжъ, която ще ни произведе много по голѣнѣ пагубъ неже ползъ.

ИЗВѢСТИЕ.

 Почензами седмѣ-тъ годинъ на Зорпич-тъ съ поздравленіемъ къ всички-тъ си читатели съ които смы ся разговарали презъ пръвнини-тъ годинъ. Желаемъ и съ това да изразимъ благодарност-тъ си къмъ почитания-ти граждани Болгары, които, или писмено или устно сѫ ни насрѣдчавали въ това дѣло, и сѫ показали оцѣняваніе-то си на нравствено-то и умствено-то вліяніе на листъ-тъ ни.

Умолявамъ почищенни-ти си Настоятели да внескатъ (колкото не сѫ още испълнили тѣзи дѣянности) спомоществованія-та, и да ни изпътватъ съ време за число-то на спомоществователи-ти.

Зорница-та ся издава всякой иѣсецъ. Цѣна-та на годишно-то спомоществованіе е,

За Цариградъ гр. 5 ср.
За на вънъ съ пощъ „ 10 „

Писма-та и спомоществованія-та да ся отправятъ до Г-на А. Л. Лонъ редактора, въ Ц-градъ Джанж-ханъ, или въ Перъ, Куле-кануу Н-о 4.